

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مروری بر ضرورت ایجاد و توسعه فضائل و عادات اخلاقی در مدارس

شهلا کعب زاده^۱، سیده زلیخا شهبابی^۲، ریحانه زارعی کوشا^۳، نسربین شکری^۴، فرشته تقی نژاد چلمیانی^۵

۱-دکترای مدیریت محیط زیست دانشگاه علوم تحقیقات تهران

۲-کارشناسی الهیات و معارف دانشگاه آزاد ایزه

۳-کارشناسی راهنمایی و مشاوره دانشگاه آزاد واحد خورموج

۴-کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه ادیب مازندران

۵-کارشناسی دبیری فیزیک دانشگاه خوارزمی

Shahlakab22@gmail.com

چکیده

ما باید این واقعیت را در نظر داشته باشیم که تربیت اخلاقی را می توان به طور مؤثر به جوان ترها از طریق مثال و نه از طریق ادراکات منتقل کرد. ارزش های اخلاقی به ما شادی، رضایت بی نظیر و اعتماد به نفس می دهند تا با زندگی آنگونه که هست روبرو شویم. این ارزش ها به شکل گیری انسان های مهربانی که از نظر ارزش ها و طبیعت زیبا هستند کمک می کند. هدف تربیت اخلاقی از سنین پایین آموزش ارزش هایی مانند احترام، مالکیت، کار گروهی، همدلی، فروتنی و غیره است. تربیت اخلاقی همچنین به توسعه تفکر انتقادی در بین شاگردان کمک می کند زیرا آنها تمایل دارند تا منطقی تر شوند و موقعیت اطراف خود را درک کنند. آموزگاران باید بتوانند الگویی برای شاگردان باشند تا از ارزش های اخلاقی استفاده کنند. این یک حقیقت است که معلمان بزرگترین الهام بخشان شاگردان هستند. با توجه به اهمیت موضوع پژوهش حاضر به بررسی اهمیت و راههای توسعه تربیت اخلاقی در مدارس پرداخته و در این راستا از اسناد کتابخانه ای همچون مقالات، پایگاه های آموزشی و بهره گرفته است.

کلمات کلیدی: فضیلت اخلاق، آموزگاران، شاگردان، تربیت اخلاقی

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مقدمه

در طول سالیان متمادی، اصطلاح تربیت اخلاقی به روش های مختلفی توسط محققان متعددی تعریف شده است. تعریف خاصی برای این اصطلاح وجود ندارد. با این حال، برای درک آن به زبان ساده می توان گفت که تربیت اخلاقی، آموزش ارزش هایی است که درست و نادرست را تشخیص می دهد. این مجموعه ارزش هاست که در نهایت رفتار و نیت شما را نسبت به اطرافیان هدایت می کند. برای قرن ها، دانشگاهیان و عقلا در سراسر جهان در مورد اینکه آیا ارزش های اخلاقی باید در مدارس آموزش داده شود یا خیر بحث کرده اند. بسیاری بر این باورند که ارزش های اخلاقی را نمی توان آموزش داد، بلکه تنها از طریق اقدامات همسالان و بزرگان می توان آموخت. در این مورد، مهمترین سؤالی که ممکن است مطرح شود این است که اگر به ما یکسان

آموزش داده نشود، چگونه عمل درست را از یک عمل نادرست تشخیص دهیم. ممکن است یک عمل برای شخص خاصی درست و برای دیگری نادرست تلقی شود.

با پیشرفت دانش آموزان در مراحل مختلف رشد، تکنیک های تربیت اخلاقی تغییر می کند. تعلیمات اخلاقی اولیه دانش آموزان از پیام های کاملاً ضمنی خانواده و جوامع اطراف آنها ناشی می شود. به عنوان مثال، اعضای خانواده همچنین ممکن است به دانش آموزان خردسال کمک کنند تا احساسات خود را درک کرده و بیان کنند، درباره زندگی با دیگران بیاموزند، ایده هایی در مورد درست و غلط ایجاد کنند و نگرش های اجتماعی مانند اعتماد، مشارکت، همکاری و کمک به دیگران را توسعه دهند. ما از دوران کودکی با شنیدن ارزش های اخلاقی بزرگ شده ایم. آنها آنقدر ارزشمند هستند که ما را در تبدیل شدن به یک انسان خوب یاری می کنند. (ارزش های اخلاقی مجموعه ای از اصول هستند که ما را در طول زندگی هدایت می کنند, Pring, 2019).

ارزش های اخلاقی ما را به مسیر درست هدایت می کنند تا زندگی مان را هدایت کنیم. بیان این موارد از روزهای اولیه به فرد کمک می کند تا بین درست و نادرست تمایز قائل شود. این ارزش ها شامل عواملی مانند دوست داشتن دیگران، کمک به دیگران، احترام به دیگران، اخلاق، صداقت و غیره است. در نهایت، به ساختن فردی با فکر بالا و پیمودن مسیر درستکاری کمک می کند

زمانی می توان به شخصیت درست و با فضیلت دست یافت که بتواند با صداقت کامل از ارزش های اخلاقی پیروی کند. تربیت اخلاقی باید شامل رشد ذهنی و اخلاقی فرد باشد. همانطور که بزرگ می شویم، به یادگیری و تغییر خود ادامه می دهیم، اخلاق ما نیز تغییر می کند. ما باید این واقعیت را در نظر داشته باشیم که تربیت اخلاقی را می توان به طور مؤثر به جوان ترها از طریق مثال و نه از طریق ادراکات منتقل کرد. از آنجایی که بچه ها ناظر خوبی هستند، متوجه همه کارهای ما می شوند. آنها به تماشای ما ادامه می دهند، بنابراین سعی کنید نمونه ای برای پذیرش آنها باشید. والدین نیز باید از نوع همراهی خود آگاه باشند.

راهبردهای برنامه درسی برای تربیت اخلاقی با هدف عمده افزایش رشد اجتماعی و اخلاقی دانش آموزان تمرکز می کنند. نگاه کردن به برنامه درسی به این معنی است که ما بر استراتژی های تدریس و طرح های آموزشی در سطح کلاس و بر فعالیت های یادگیری دانش آموزان تمرکز می کنند (Pring, 2019). این راهبرد کمتر از فرهنگ مدرسه و آموزگار به عنوان الگوی اخلاقی در رابطه با رشد اخلاقی شاگردان مورد توجه قرار گرفته است.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

ضرورت تربیت اخلاقی

تربیت اخلاقی یا تربیت ارزشی این روزها در مدرسه چه در مقطع ابتدایی و چه در مقطع متوسطه به موضوع مهمی تبدیل شده است. هدف تربیت اخلاقی از سنین پایین آموزش ارزش هایی مانند احترام، مالکیت، کار گروهی، همدلی، فروتنی و غیره است. اینها ارزش هایی است که در برنامه درسی مدرسه به بچه ها آموزش داده می شود. بسیار مهم است که این موضوع به دلایل زیر بخشی ضروری از یادگیری مدرسه برای بچه ها باقی بماند:

■ اهمیت در یادگیری

یادگیری کل نگر فقط مربوط به تحصیلات دانشگاهی، کسب نمرات خوب، مشاغل جذاب و جابجایی نیست. درون چهار دیواری کلاس و خیلی بیشتر فراتر از آن قرار دارد. اخلاق و اخلاقیات تزکیه در شاگردان، شخصیت کودک را به گونه ای می سازد که مسئولیت پذیری و همدلی او را نسبت به دیگران ایجاد کند. این پارادایم را از فردگرا بودن به کمک به جامعه بزرگتر تغییر می دهد (Schuitema et al. 2008).

■ اتصال آن به شهروندی مسئولانه

تربیت اخلاقی به شروع فرآیند ایجاد شهروندی مسئولانه در بین شاگردان کمک می کند و به آنها کمک می کند تا راه حل هایی برای مشکلات موجود در کشور پیدا کنند. آموزگاران از آنها می سازند تا تغییر دهندگان کشور باشند.

■ آموزش ارزش ها از رویدادها، شخصیت ها و علوم مختلف

در حالی که آموزش اخلاق به طور کلی به عنوان یک موضوع متفاوت در نظر گرفته می شود، ما نمی توانیم به عنوان یک رشته مستقل تقسیم بندی کنیم. در اینجا ارزش ها و اخلاقیات بر اساس تجربیات مختلف زندگی، از طریق محیط و طبیعت، شخصیت های مهم مختلف مانند سوامی ویوکاناندا، مهاتما گاندی و بسیاری دیگر به شاگردان آموزش داده می شود. بچه ها از سنین پایین می توانند با رشته های مختلف آشنا شوند و همچنین می توانند با جنبه اخلاقی آن ارتباط برقرار کنند.

■ تفکر

تربیت اخلاقی همچنین به توسعه تفکر انتقادی در بین شاگردان کمک می کند زیرا آنها تمایل دارند تا منطقی تر شوند و موقعیت اطراف خود را درک کنند. آیا آنها شروع به سؤال می کنند که چرا؟ عامل و همچنین اعمال اخلاقی و غیر اخلاقی در جامعه و ملت به عنوان مثال. اگر در مدرسه به کودک صادقانه آموزش داده شود، باید شهروندی باشد که در کارش شفافیت داشته باشد و تسلیم فساد نشود (García-Moriyón et al, 2020).

مربیان اخلاق و آموزگاران دینی بر این باورند که بسیاری از شاگردانی که در دنیای معاصر زندگی می کنند می توانند با قرار گرفتن در معرض عواملی که ممکن است ارزش های اخلاقی آنها را بی ثبات کند، از جمله تلویزیون، رسانه های چاپی، اینترنت، تغییرات اجتماعی در ساختار خانواده، الگوهای ضعیف در زندگی عمومی، اولویت بندی ارزش های اقتصادی و ادامه نابرابری های جنسیتی و قومیتی از نظر اخلاقی سردرگم شوند (Pring, 2019).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

مزایای تربیت اخلاقی

آموزگاران و والدین همیشه باید رفتار شاگردان را زیر نظر داشته باشند. آنها باید بتوانند ارزش های اخلاقی را در زندگی عملی به کار گیرند. محیط اطراف نیز می تواند آنها را در ایجاد ارزش های اخلاقی تحت تأثیر قرار دهد. بزرگان باید به خاطر داشته باشند که آنها را به خاطر فضایل اخلاقی که دارند تشویق و قدردانی کنند. این به آنها انگیزه می دهد که همیشه این ارزش ها را حفظ کنند. به مرور زمان جزئی از آنها می شود (Meindl et al, 2018). این بنیاد باید از سنین پایین، از خانه شروع شود و به مدارس ابتدایی، دانشکده ها و همچنین به محل کار منتقل شود. مزایای کسب تربیت اخلاقی عبارتند از:

- تربیت اخلاقی به انسان کمک می کند تا بین درست و نادرست تشخیص داده شود.
- در شخصیت فرد منعکس می شود.
- به ساختن یک زندگی شخصی و حرفه ای خوب کمک می کند.
- این به حذف مشکلاتی مانند خشونت، عدم صداقت، حسادت و غیره از زندگی فرد کمک می کند.
- می تواند تأثیرات بد در جامعه مانند خشونت، جنایت، تحریک، کودک آزاری، بی توجهی به زنان و غیره را از بین ببرد.
- همچنین به ایجاد یک راهبرد مثبت به چیزها، اعتماد به نفس و انگیزه کمک می کند.
- این به کشف هدف واقعی زندگی کمک می کند. این ارزش ها به فرد کمک می کند که فداکار، بی خود، محبت و مراقبت از دیگران باشد.

روش آموزش ارزش های اخلاقی به شاگردان جهانی است. آموزگاران و والدین نقش اساسی در این امر دارند. اگر کودک بد رفتاری کند، معمولاً مردم والدین و آموزگاران خود را به خاطر این زمینه سرزنش می کنند (هاشمی، ۱۳۹۸).

شاگردان معمولاً برای منافع شخصی دروغ می گویند. آموزگاران باید آنها را راهنمایی و توصیه کنند. آنها بزرگترین الهام بخش شاگردان هستند. شاگردان همیشه تمایل دارند به آموزگاران خود به عنوان آموزگاران ایده آل نگاه کنند. بنابراین آموزگاران باید بتوانند الگویی برای آنها باشند تا از ارزش های اخلاقی استفاده کنند. خواندن داستان های اخلاقی نیز می تواند به رشد ارزش های اخلاقی کمک کند. حتی شاگردان خانواده های فرهیخته و فرهنگی، اگر همراهان و محیط مدرسه شان مناسب نباشد، ارزش های اخلاقی خود را از دست می دهند. شاگردان باید پایه قوی از ارزش های اخلاقی داشته باشند. برنامه درسی ما باید

شامل زندگی نامه شخصیت های بزرگی باشد که مسیر درست را در زندگی دنبال کرده اند (Meindl et al, 2018). اگر به طور مؤثر اجرا شود، تربیت اخلاقی به یادگیرندگان با ابزارهای قضاوت و هدایت آنها به تصمیم گیری و انتخاب مؤثر کمک می کند. بنابراین، اهمیت تربیت اخلاقی حیاتی است و همچنین باید جزء لاینفک برنامه درسی مدرسه و دانشگاه باشد. در نهایت، ارزش های اخلاقی به ما شادی، رضایت بی نظیر و اعتماد به نفس می دهند تا با زندگی آنگونه که هست روبرو شویم. این ارزش ها به شکل گیری انسان های مهربانی که از نظر ارزش ها و طبیعت زیبا هستند کمک می کند (Schuitema et al, 2008).

اهمیت تربیت اخلاقی در نقش تعیین کننده ای است که در ایجاد شخصیت، القای دیدگاه اخلاقی، پرورش جامعه و دوست داشتن فرهنگ ایفا می کند. این امر را با انجام زیر به دست می آورد:

- ویژگی های شخصیتی را بسازید که شامل انعطاف پذیری، پشتکار، اخلاق کاری، تفکر انتقادی و نظم و انضباط است.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

- شاگردان را با مهارت هایی که برای زندگی بزرگسالی نیاز دارند آماده کنید. مهارت ها عبارتند از: سواد مالی، آگاهی از اعتیاد، رفاه ذهنی و جسمی و سواد دیجیتال.
- آموزش ارزش های عملی و اخلاقی که در اخلاق دوره نشان داده شده است، که شامل مدارا، صداقت، وقار، احترام و فروتنی است.
- تشویق و توانمندسازی شاگردان برای تبدیل شدن به اعضای متعهد جامعه خود.
- آموزش فرهنگ به شاگردان، هم در ایران و هم در جهان گسترده تر، و توانمند ساختن آن ها برای ارزش گذاشتن به ثروت فرهنگ موجود در سراسر جهان (Pring, 2019).

ارکان و اهداف تربیت اخلاقی

تربیت اخلاقی چهار رکن را در بر می گیرد - شخصیت و اخلاق. فرد و جامعه؛ مطالعات مدنی؛ و مطالعات فرهنگی تربیت اخلاقی محتوای آکادمیک را با کاوش در شخصیت و اخلاق ادغام می کند. این به عنوان یک سری واحدهای مترقی طراحی شده است که در دوازده سال تحصیلی از کلاس ۱ تا ۱۲ تدریس می شود (García-Moriyón et al, 2020). برنامه درسی شخصیت و اخلاق حول محور پرورش هر شاگرد به عنوان افرادی صادق، بردبار، انعطاف پذیر و با پشتکار است که در درون خود تأمل می کنند و بر اساس دیدگاه های شخصی، حس اخلاقی فردی را ایجاد می کنند. برنامه درسی به گونه ای طراحی شده است که به شاگردان بیاموزد به یکدیگر احترام بگذارند و تفاوت ها را جشن بگیرند. شاگردان تشویق می شوند تا از تأثیر مثبتی که می توانند بر سایر مردم و جهان بگذارند آگاه باشند. دوره ها از زمانی شروع می شود که شاگردان در کلاس ۱ باشند و در تمام دوره های ابتدایی و متوسطه خود تا فارغ التحصیلی ادامه خواهند داشت. برنامه درسی جنبه های مختلفی از رشد شخصیت را نشان می دهد از جمله:

- منصف بودن به چه معناست
 - بردبار بودن و احترام گذاشتن به چه معناست
 - برابری یعنی چه
 - معنای تعاونی بودن چیست
 - آگاهی از دیدگاه ها و احساسات خود
 - اخلاق جهانی
 - مطالعات صلح و درگیری
- مساله تربیت اخلاقی راهبردی جامع برای حفظ ویژگی های قابل توجه جامعه از تساهل، گشودگی، پذیرش و احترام به دیگری است که در چند دهه گذشته شکل گرفته است. (You et al, 2018). شهروند واقعی کسی است که علاوه بر اهمیت دادن به خیر جامعه و مشارکت فعال برای بهبود اوضاع، از خود نیز مراقبت کند. برنامه درسی فردی و اجتماعی بر پرورش فردی متمرکز است که بتواند در موقعیت های اجتماعی مختلف پیشرفت کند و تغییری کوچک به سمت یک تفاوت بزرگ ایجاد کند. شاگردان با تکیه بر شایستگی های اصلی آموخته شده در طول دوره های شخصیت و اخلاق، عمیق تر به آگاهی جامعه و

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

چگونگی تبدیل شدن به اعضای فعال جامعه خود، از طریق موضوعات خدمات اجتماعی و یادگیری در مورد اهمیت و ارزش خدمت به دیگران خواهند پرداخت. این حس عزت نفس، رفاه و احترام به روابط خانوادگی و بین فردی را القا می کند (Meindl et al, 2018).

دوره ها از زمانی شروع می شود که شاگردان در کلاس باشند و در تمام دوره های ابتدایی و متوسطه خود تا فارغ التحصیلی ادامه خواهند داشت. برنامه درسی جنبه های مختلف توسعه فردی و اجتماعی را شامل می شود، از جمله:

- ارزش خود
- احترام گذاشتن و درک تفاوت های درون جامعه خود
- سلامت جسمی و روانی
- چگونه با تغییر و از دست دادن مقابله کنیم
- اهمیت مراقبت از محیط زیست
- چگونه می توان به جامعه کمک کرد
- همدلی و شفقت
- شجاعت اخلاقی
- اهمیت کار تیمی

موضوع تربیت اخلاقی روش هایی را که جوانان در ایران با ادغام فرهنگ ها و باورهایی که در این کشور وجود دارند، تقویت می کند (هاشمی، ۱۳۹۸). آنها را برای اتخاذ تصمیمات اخلاقی درست و مقابله با چالش هایی که به طور اجتناب ناپذیر به عنوان پیامدهای مستقیم یا غیرمستقیم این ادغام استثنایی از ارزش ها، دیدگاه ها و ایدئولوژی ها به وجود می آیند، آماده می کند (García-Moriyón et al, 2020).

اهداف تربیت اخلاقی

- ۱) ساخت شخصیت: ایجاد ویژگی های شخصیتی که شامل انعطاف پذیری، پشتکار، اخلاق کاری، تفکر انتقادی و نظم و انضباط است شاگردان را با مهارت هایی که برای زندگی بزرگسالی نیاز دارند آماده کنید. مهارت ها شامل سواد مالی، آگاهی از اعتیاد، رفاه ذهنی و جسمی و سواد دیجیتال است.
- ۲) القای دیدگاه اخلاقی: ارزش های عملی و اخلاقی که در اخلاق دوره نشان داده شده است را به شاگردان آموزش دهید که شامل مدارا، صداقت، وقار، احترام و فروتنی است.
- ۳) جامعه پرورش دهنده: شاگردان را تشویق کرده و قادر می سازید تا به اعضای متعهد جامعه خود تبدیل شوند
- ۴) فرهنگ دوست داشتنی: به شاگردان در مورد فرهنگ، هم در ایران و هم در سراسر جهان آموزش دهید و آنها را قادر به ارزش گذاری برای ثروت فرهنگ موجود در سراسر جهان کنید (Meindl et al, 2018).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

نحوه برخورد با مسائل اخلاقی در کلاس درس

شاگردان می خواهند در مورد حقیقت صحبت کنند. در اینجا برخی از بهترین راه ها برای آموزگاران برای کمک به آنها در انجام این کار آورده شده است. بیشتر آموزگاران برای آموزش حقایق و مهارت ها آموزش دیده اند، نه اینکه شاگردان را در بحث های درست و غلط، انصاف و عدالت، ارزش ها و مسئولیت اخلاقی درگیر کنند (You et al, 2018). آموزگاران اغلب در مورد لمس اعصاب حساس احساس اضطراب می کنند: آیا کلاس درگیر درگیری خواهد شد؟ آیا یک کودک (یا والدین) توهین می کند؟ با این حال استروم معتقد است که هر موضوعی که ارزش یادگیری دارد - تاریخ، علوم، ادبیات، هنر، حتی ریاضیات - دارای ابعاد اخلاقی و اخلاقی است. بررسی صادقانه این رشته ها می تواند به کلاس درس نیرو بخشد و به شاگردان کمک کند رشد کنند، فکر کنند و صحبت کنند. در زیر، استروم چگونه آموزگاران می توانند تحقیق اخلاقی را در برنامه درسی بگنجانند:

- تصدیق کنید که جوانان هر روز با سؤالات اخلاقی دشواری روبرو می شوند و آنها راهنمایی می خواهند. تعصب، طرد شدن، قلدری: آنها در آلمان نازی و جیم کرو جنوبی اتفاق افتادند و امروز در دبیرستان اتفاق افتادند. به جای آموزش تاریخ به عنوان مجموعه ای از حقایق و اقدامات رهبران، شاگردان را تشویق کنید تا انتخاب های شهروندان عادی مانند خودشان را بررسی کنند: چرا برخی از مردم مطابقت کردند و برخی سکوت کردند و برخی جرات اعتراض داشتند؟ از شاگردان بخواهید که شباهت های زندگی خود و رویدادهای جاری را کشف کنند. تاریخ می تواند به جوانان کمک کند تا زمان حال را درک کنند و مبارزات معاصر می تواند به شاگردان کمک کند تا رویدادهای به ظاهر غیرقابل درک گذشته را درک کنند. در کلاس درس اعتماد ایجاد کنید.
- به عنوان نقطه شروع، قوانین اساسی احترام را ایجاد کنید - و آنها را الگوبرداری کنید. به صحبت های شاگردان خود گوش دهید. ایده ها را به چالش بکشید، نه مردم. با کلاس خود کار کنید تا زبانی برای تحقیق اخلاقی ایجاد کنید. اجازه دهید هیچ موضوعی خارج از محدودیت نباشد. اگر کلمه ای - مثلاً یک توهین نژادی - باعث می شود همه دست و پا بزنند، آن را مطرح کنید و کلاس را تشویق کنید تا با هم تصمیم بگیرند که آیا استفاده از آن اصلاً خوب است و در چه زمینه ای. تفاوت بین امن بودن و راحت بودن را تشخیص دهید. شاگردان باید احساس امنیت کنند، اما ناراحتی به آنها کمک می کند یاد بگیرند و رشد کنند (You et al, 2018).
- از همکاران و مدیران خود پشتیبانی بگیرید. این زمین سختی برای راهپیمایی انفرادی است. «آموزگاران باید دور هم جمع شوند و همان تجربه ای را که پزشکان در دوره های بزرگ کسب می کنند، به دست آورند. آنها باید در مورد نژاد، هویت و تعصب بحث کنند - نه از آنها دوری کنند. آنها باید موضوعاتی را مطالعه کنند که هرگز به عنوان دانشجو یاد نگرفته اند (You et al, 2018).
- منابع یادگیری عالی را جمع آوری کنید. "کتاب های درسی تاریخ کم آب شده اند." آنها به همه سه صفحه مساوی از تاریخ خوب یا بد می دهند - این مانند بازی های المپیک قربانی است." متون مورد نیاز را با خاطرات، شعر، مقاله و فیلم تکمیل کنید. بلندگو بیار.
- اجازه ابهام.

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

پرسش، کنجکاوی و مبارزه اخلاقی را تشویق کنید. سوالات مغز و قلب در یک دوره چهل و پنج دقیقه ای به راحتی پاسخ داده نمی شود. تحقیق اخلاقی یک سفر است. نظرات و ارزش ها تکامل می یابند. از شاگردان بخواهید که دفتری از افکار، سوالات و نظرات خود داشته باشند - و آنها را تشویق کنید که هر چند وقت یکبار آن را بخوانند تا ببینند چقدر سفر کرده اند. به شاگردان خود ایمان داشته باشید (Meindl et al, 2018).

جوانان فیلسوفان اخلاق هستند. آنها به دنیایی که در آن زندگی می کنند اهمیت می دهند. آنها می خواهند تعلق داشته باشند. آنها می خواهند درست عمل کنند. آنها می خواهند تفاوت ایجاد کنند. به شاگردان کمک کنید تا هوش خود را نه تنها به شما یا همکلاسی هایشان بلکه به خودشان نشان دهند (Schuitema et al. 2008).

بحث و نتیجه گیری

تربیت اخلاقی ممکن است به عنوان کمک به شاگردان برای به دست آوردن مجموعه ای از باورها و ارزش ها در مورد درست و نادرست تعریف شود. این مجموعه از باورها، نیت، نگرش ها و رفتارهای آنها را نسبت به دیگران و محیطشان هدایت می کند. تربیت اخلاقی همچنین به شاگردان کمک می کند که تمایل به عمل مطابق با چنین باورها و ارزش هایی را در خود پرورش دهند. به طور اساسی تر، شاگردان را تشویق می کند تا در مورد اینکه چگونه باید رفتار کنند و چه نوع افرادی باید باشند فکر کنند. برای بسیاری از مردم، این پرسش ها با باور دینی مرتبط است، اما برنامه های تربیت اخلاقی، دین و اخلاق را از لحاظ مفهومی متمایز می دانند (You et al, 2018).

دهه گذشته شاهد کاهش مداوم نظام های ارزشی منسجم سابق و افزایش فردی شدن در جامعه امروزی بوده است. توسعه مستقل جهت گیری های ارزشی خود و توانایی تأمل در ارزش ها اکنون مهم تر است. علاوه بر این، گرایش به جهانی شدن، طیف فرهنگی را که بسیاری از مردم در آن زندگی می کنند و جامعه متنوع تر شده است، گسترش داده است. این سؤال را ایجاد می کند که "مدارس ابتدایی چگونه می توانند شاگردان را برای مشارکت در فعالیت های اجتماعی و فرهنگی جامعه و انتخاب خود آماده کنند؟" (Wardekker, 2001).

بسیاری از جنبه های زندگی مدرسه عناصر تشکیل دهنده تربیت اخلاقی هستند. به عنوان مثال، فرهنگ مدرسه و آموزگار به عنوان یک فرد اخلاقی، در رشد اخلاقی شاگردان بسیار مهم است. راهبرد جامعه عادلانه کولبرگ به تربیت اخلاقی بر تحقیق در مورد جو اخلاقی در مدارس ابتدایی بسیار تأثیرگذار بوده است. این راهبرد بر چگونگی تبدیل مدارس ابتدایی به جوامع دموکراتیک و اخلاقی و تأثیرات جو اخلاقی بر رشد اخلاقی شاگردان متمرکز است. علاوه بر فرهنگ مدرسه، آموزگاران به عنوان الگوهای اخلاقی و تعامل بین آموزگاران و شاگردان تأثیر بسزایی بر شاگردان دارند (Pring, 2019). هانسن بین تربیت اخلاقی و تربیت به عنوان یک تلاش اخلاقی تمایز قائل می شود. او پیشنهاد می کند که اگرچه بسیاری از پیامدهای اخلاقی تدریس غیرعمدی هستند، اما تدریس به عنوان یک تلاش ذاتاً اخلاقی است. در مقابل، تربیت اخلاقی به آموزش عمدی ارزش ها، نگرش ها و گرایش های خاص برای تحریک رشد اجتماعی و اخلاقی شاگردان اشاره دارد (Revell & Arthur, 2007).

منابع

۱. هاشمی، سیدحسین، ۱۳۹۸، تربیت اخلاقی - اسلامی و راه های کاربست آن در رشد شخصیت افراد، چهارمین همایش ملی

علمی، پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی، شیروان

2. García-Moriyón, F., González-Lamas, J., Botella, J., González Vela, J., Miranda-Alonso, T., Palacios, A., & Robles-Loro, R. (2020). Research in moral education: The contribution of P4C to the moral growth of students. *Education Sciences*, 10(4), 119.
3. You, Z., Rud, A. G., & Hu, Y. (2018). *The philosophy of Chinese moral education*. New York, NY: Palgrave Macmillan.
4. Kohlberg, L. (1966). Moral education in the schools: A developmental view. *The School Review*, 74(1), 1-30.
5. Pring, R. (2019). Development of moral education in the UAE: Lessons to be learned. *Oxford Review of Education*, 45(3), 297-314.
6. Revell, L., & Arthur, J. (2007). Character education in schools and the education of teachers. *Journal of Moral Education*, 36(1), 79-92.
7. Schuitema, J., Dam, G. T., & Veugelers, W. (2008). Teaching strategies for moral education: A review. *Journal of curriculum studies*, 40(1), 69-89.
8. Wardekker, W. L. (2001). Schools and moral education: Conformism or autonomy?. *Journal of philosophy of education*, 35(1), 101-114.
9. Meindl, P., Quirk, A., & Graham, J. (2018). Best practices for school-based moral education. *Policy Insights from the Behavioral and Brain Sciences*, 5(1), 3-10.